

Til Statsamterne

Dato: 28. juni 2004
Kontor: 4. Familiesammen-
føringskontor
Sagsbehandler: Louise Hammer
Telefon: 3530 8888
Telefonservicecenter: Man-fre kl. 9.00-12.00

Orientering til statsamterne om EU/EØS-opholdssager nr. 2/2004

Statsligt løntilskud i relation til EU/EØS-bekendtgørelsens § 1

Denne orientering til statsamterne vedrører spørgsmålet om, hvorvidt en EU/EØS-statsborger, der har lønnet beskæftigelse her i landet, men hvor hele eller en del af lønnen består af et statsligt løntilskud, kan anses for at være omfattet af EU/EØS-bekendtgørelsens § 1, 1. led, den tidligere EF/EØS-bekendtgørelses § 6, 1. led.

I henhold til § 1, 1. led i EU/EØS-bekendtgørelsen (bekendtgørelse nr. 292 af 28. april 2004) udstedes EU/EØS-opholdsbevis til en EU/EØS-statsborger, der ved erklæring fra en arbejdsgiver godtgør at have lønnet beskæftigelse her i landet.

Afgørelsen om, hvorvidt der kan udstedes EU/EØS-opholdsbevis på baggrund af lønnet beskæftigelse, træffes efter en konkret vurdering.

Det fremgår af meddelelse til statsamterne om EF/EØS-opholdssager nr. 1/2000, at det afgørende for, om der kan meddeles EU/EØS-opholdsbevis på baggrund af lønnet beskæftigelse er, at ansøgeren har faktisk og reel beskæftigelse, og at beskæftigelsen ikke har et så begrænset omfang, at den fremstår som et rent marginalt supplement til personens forsørgelsesgrundlag.

Det fremgår endvidere af ovennævnte meddelelse, at hvis beskæftigelsens omfang er 10 – 12 timer ugentlig, og indtægten svarer til det beløb, der ville kunne udbetales i kontanthjælp efter lov om aktiv socialhjælp § 25, stk. 1, og § 26, (nu start-hjælp efter § 25, stk. 12, i lov om aktiv socialpolitik, jf. orientering til statsamterne om EF/EØS-opholdssager nr. 7/2003), er det åbenbart, at arbejdet må betragtes som faktisk og reelt, hvorefter EU/EØS-opholdsbevis kan udstedes.

Hvis en EU/EØS-statsborger modtager en lønindtægt, der er mindre end start-hjælpen, kan dette fortsat føre til, at der kan udstedes EU/EØS-opholdsbevis, da det afgørende – som ovenfor anført – er, at ansøgeren har faktisk og reel beskæftigelse, og at beskæftigelsen ikke må have et så begrænset omfang, at den fremstår som et rent marginalt.

Styrelsen har fået forelagt et antal klagesager vedrørende EU/EØS-statsborgere, der havde opnået beskæftigelse efter reglerne om aktivering, f.eks. jobtræning. Jobtræning er typisk et tilbud fra Arbejdsformidlingen til ledige om beskæftigelse i op til ét år.

I disse sager fandt styrelsen, henset til at stillingerne var af midlertidig karakter, at stillingerne havde genoptræningskarakter, at alle ledige kan få et jobtræningstilbud, og at staten betaler et stort løntilskud, at jobtræning ikke kan anses for faktisk

og reel beskæftigelse som forudsat for udstedelse af EU/EØS-opholdsbevis efter EU/EØS-bekendtgørelsens § 1, 1. led.

Styrelsen fandt endvidere, at dette tillige gjorde sig gældende, hvis EU/EØS-statsborgeren efter reglerne om kommunal aktivering deltog i et beskæftigelsesprojekt eller lignende, i hvilket den pågældende typisk får udbetalt kontanthjælp samt et beskæftigelsestillæg.

Styrelsen finder på baggrund af ovennævnte praksis vedrørende jobtræning, at det ved vurderingen af, hvorvidt der er tale om faktisk og reel beskæftigelse i den situation, hvor en EU/EØS-statsborger, der har lønnet beskæftigelse, men hvor lønnen helt eller delvist bliver dækket af et statsligt løntilskud, skal tages i betragtning, om der er tale om en stilling af midlertidig karakter formidlet gennem en arbejdsformidling eller kommune, om stillingen har karakter af jobtræning eller lignende, om alle ledige kan få et tilsvarende tilbud, og om løntilskuddet dækker størstedelen af lønnen eller kun er et supplement.

I det tilfælde, hvor der ikke er tale om en stilling af midlertidig karakter formidlet gennem en arbejdsformidling eller kommune som en form for jobtræning eller lignende til ledige, og hvor det statslige løntilskud alene er et supplement til lønnen, finder styrelsen, at den af EU/EØS-statsborgeren udøvede beskæftigelse som udgangspunkt kan betragtes som værende faktisk og reel.

Der kan som følge heraf udstedes EU/EØS-opholdsbevis efter EU/EØS-bekendtgørelsens § 1, 1. led, til personer, hvis lønindtægt delvist består af et statsligt løntilskud, hvis den udbetalte løn ikke er af et så begrænset omfang, at den fremstår som et rent marginalt supplement til EU/EØS-statsborgerens forsørgelsesgrundlag.

Med venlig hilsen

Henriette Skouenborg